

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 30.5.2013
COM(2013) 310 final

**POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU IN
EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU**

Četrto poročilo o izvajanju Direktive Sveta 93/7/EGS o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni iz ozemlja države članice

(Besedilo velja za EGP)

KAZALO

1.	Uvod.....	3
2.	Sklepne ugotovitve tretjega poročila o izvajanju Direktive 93/7/EGS (2004–2007) ..	3
3.	Razvoj po tretjem poročilu.....	4
3.1.	Poskus kodifikacije Direktive	4
3.2.	Delovna skupina „Return of cultural goods“	4
3.3.	Druge pobude v zvezi s predmeti kulturne dediščine	5
4.	Izvajanje Direktive med letoma 2008–2011	7
4.1.	Poročila držav članic o izvajanju	7
4.2.	Ocena izvajanja Direktive	8
5.	Naslednji korak	9
	Priloga	10

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU IN EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU

Četrto poročilo o izvajanju Direktive Sveta 93/7/EGS o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni iz ozemlja države članice

(Besedilo velja za EGP)

1. UVOD

Direktiva Sveta 93/7/EGS z dne 15. marca 1993¹ določa mehanizme za upravno sodelovanje med nacionalnimi pristojnimi organi in sproženje sodnega postopka za vračilo nekaterih predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice.

V skladu s členom 16 Direktive 93/7/EGS (v nadaljnjem besedilu: Direktiva) so države članice Komisiji predložile poročilo o izvajanju Direktive med letoma 2008 in 2011². Komisija je na tej podlagi pripravila ta dokument, ki je četrto poročilo o oceni izvajanja Direktive³. To poročilo je naslovljeno na Evropski parlament, Svet in Evropski ekonomsko-socialni odbor.

2. SKLEPNE UGOTOVITVE TRETJEGA POROČILA O IZVAJANJU DIREKTIVE 93/7/EGS (2004–2007)

V tretjem poročilu o oceni izvajanja Direktive je bilo ugotovljeno, da je Direktiva koristen instrument, ki omogoča vračanje nekaterih predmetov kulturne dediščine, in je zato dober instrument Evropske unije, ki prispeva k ukrepom držav članic za varovanje njihove kulturne dediščine. Vendar je bilo v poročilu izraženo obžalovanje držav članic, da ima Direktiva nekatere omejitve, zlasti kratko obdobje za izvedbo postopka za vračilo.

V zadevnem poročilu je navedeno, da se je stanje glede upravnega sodelovanja in izmenjave informacij znotraj držav članic (med organi, pristojnimi za kulturo, carino, policijo itd.) in tudi med organi, pristojnimi za Direktivo v različnih državah članicah, izboljšalo. Kljub temu je bilo v poročilu navedeno, da je treba sodelovanje in izmenjavo informacij med državami članicami še izboljšati.

¹ Direktiva Sveta 93/7/EGS z dne 15. marca 1993 o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni iz ozemlja države članice (UL L 74, 27.3.1993, str. 74), kakor je bila spremenjena z Direktivo 96/100/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. februarja 1997 (UL L 60, 1.3.1997, str. 59) in Direktivo 2001/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2001 (UL L 187, 10.7.2001, str. 43).

² Komisija je prejela poročila 22 držav članic.

³ Prvo poročilo Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu ter Ekonomsko-socialnemu odboru o izvajanju Uredbe Sveta (EGS) št. 3911/92 o izvozu predmetov kulturne dediščine in Direktive Sveta 93/7/EGS o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni iz ozemlja države članice, COM(2000) 325 final z dne 25. maja 2000. Drugo poročilo Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o izvajanju Direktive Sveta 93/7/EGS o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, COM(2005) 675 final z dne 21. decembra 2005. Tretje poročilo Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o izvajanju Direktive Sveta 93/7/EGS o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, COM(2009) 408 final z dne 30. julija 2009.

Države članice so menile, da je razlog za redko uporabo Direktive (pri ukrepih v okviru upravnega sodelovanja in tudi pri sodnih postopkih) prevelika omejitev njenega področja uporabe in omejevalni pogoji, sprejeti v zvezi s postopkom za vračilo.

V navedenem poročilu se je Komisija zavezala, da bo razmislila o morebitni reviziji Direktive, pri čemer bo najprej ustanovila delovno skupino v okviru Odbora za izvoz in vračanje kulturne dediščine, da bo lahko izvedla podrobno proučitev izvajanja Direktive.

3. RAZVOJ PO TRETJEM POROČILU

3.1. Poskus kodifikacije Direktive

Leta 2007 je bila kodifikacija Direktive 93/7/EGS sestavni del programa Komisije za poenostavitev pravnega reda Evropske unije. Predlog kodifikacije je bil umaknjen iz tega programa na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije z dne 6. maja 2008 (zadeva C-133/06)⁴.

V navedeni sodbi je bilo ugotovljeno, da je predlog za kodifikacijo Direktive 93/7/EGS v svojem normativnem delu vseboval izvedeno pravno podlago⁵. Zato ni bilo mogoče nadaljevati s kodifikacijo Direktive, ker je bilo treba zadevno določbo črtati, kar bi povzročilo bistveno spremembo, ki bi presegala kodifikacijo.

3.2. Delovna skupina „Return of cultural goods“

Komisija je na podlagi sklepnih ugotovitev tretjega poročila sprejela ukrepe, potrebne za revizijo Direktive.

Najprej je Komisija leta 2009 ustanovila delovno skupino „Return of cultural goods“, v kateri so sodelovali predstavniki nacionalnih organov, pristojni za izvajanje Direktive. Skupina je bila pristojna za (i) opredelitev glavnih težav, povezanih z izvajanjem Direktive, ter za (ii) predlaganje učinkovitih in sprejemljivih rešitev za morebitno revizijo Direktive. Ta skupina je bila ustanovljena v okviru Odbora za izvoz in vračanje kulturne dediščine.

Skupina „Return of cultural goods“ je leta 2011 sklenila, da je treba Direktivo 93/7/EGS revidirati, da se bo izboljšala učinkovitost sistema za vračanje predmetov kulturne dediščine, ki so uvrščeni med „nacionalno bogastvo“. Med predlogi o obsegu morebitne revizije je večina članov podprla: (i) podaljšanje enoletnega roka za izvedbo postopka za vračilo in dvomesečnega roka, ki pristojnim organom države članice, ki zahteva vračilo, omogoča, da preverijo naravo predmeta kulturne dediščine, ki se nahaja v drugi državi članici, (ii) razjasnitev nekaterih določb Direktive, da se pospeši njeno izvajanje, pri čemer te določbe na primer vključujejo določanje skupnih meril za enotnejšo razlago pojma „ravljanje s primerno skrbnostjo in pazljivostjo“ v zvezi z nadomestilom lastniku, ali (iii) podaljšanje roka za pripravo poročil o Direktivi.

Člani skupine so izrazili svoje mnenje tudi o drugih predlogih v zvezi s področjem uporabe Direktive, zlasti o odpravi finančnih pragov in/ali starosti nekaterih kategorij predmetov iz Priloge, o črtanju Priloge, določitvi dokaznega bremena za ravnanje s primerno skrbnostjo in pazljivostjo ali o možnosti, da bi lahko fizične osebe sprožile postopek za vračilo.

Člani skupine so se dogovorili o pomenu uporabe drugih nezakonodajnih instrumentov za izboljšanje sodelovanja in izmenjave informacij med pristojnimi organi, s čimer bi olajšali vračilo predmetov kulturne dediščine.

⁴ Glej sodbo z dne 6. maja 2008, Evropski parlament proti Svetu Evropske unije v zadevi C-133/06, ZOdl., 2008, str. I-03189, : <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:62006CJ0133:SL:HTML>.

⁵ Šlo je za določbo, ki je določala, da Svet na predlog Komisije vsaka tri leta pregleda in po potrebi posodobi zneske iz Priloge k Direktivi.

Dejavnosti delovne skupine in prispevki posameznih članov skupine so bili zelo pomemben vir informacij za oceno učinka revizije Direktive 93/7/EGS⁶.

Sklepne ugotovitve skupine "Return of cultural goods" so bile predstavljene 24. oktobra 2011 na 17. seji Odbora za izvoz in vračilo kulturne dediščine.

3.3. Druge pobude v zvezi s predmeti kulturne dediščine

Zanimanje institucij Evropske unije, držav članic in nekaterih mednarodnih organizacij, kot sta Interpol in UNESCO, za preprečevanje nedovoljenega prometa s predmeti kulturne dediščine in boj proti njemu se povečuje.

Uredba Sveta o izvozu predmetov kulturne dediščine je bila kodificirana leta 2008 (Uredba (ES) št. 116/2009 z dne 18. decembra 2008⁷). Leta 2011 je Komisija sprejela drugo poročilo o izvajanju navedene uredbe, ki zajema obdobje od leta 2000 do leta 2010⁸.

Komisija je leta 2008 na zahtevo Sveta Evropske unije⁹ naročila izvedbo študije o preprečevanju nedovoljenega prometa s predmeti kulturne dediščine v Evropski uniji in boju proti njemu. V končnem poročilu te študije, objavljenem konec leta 2011, so navedeni instrumenti mednarodnega prava in prava Evropske unije na področju predmetov kulturne dediščine ter ovire in težave pri preprečevanju nedovoljenega prometa s predmeti kulturne dediščine in boju proti njemu¹⁰.

Navedeno poročilo vsebuje seznam priporočil za preprečevanje tega prometa in boj proti njemu. V njem se na primer priporočajo vzpostavitev sistema za sodelovanje med različnimi upravami in institucijami, pristojnimi za preprečevanje nedovoljenega prometa s predmeti kulturne dediščine na evropski ravni in boj proti njemu, vzpostavitev evropskega spletnega portala, sklicevanje na mednarodne konvencije Unesca in Unidroit¹¹, uvedba obveznosti obveščanja na ravni Unije na spletnih prodajnih mestih, poenotenje nacionalnih dovoljenj za izvoz predmetov kulturne dediščine, uvedba kartice za prosti pretok v Uniji („potni list“) ali posplošitev obveznosti vodenja policijske evidence za predmete premične kulturne dediščine. Priporočata se tudi revizija Direktive 93/7/EGS, da bi se izboljšala njena učinkovitost v zvezi z vračilom, in priprava smernic dobre prakse v zvezi z vračilom predmetov kulturne dediščine.

Na podlagi navedenega poročila in drugih dejavnosti na tem področju je Svet Evropske unije na svojem zasedanju 13. in 14. decembra 2011 Komisiji in državam članicam predložil priporočila glede nedovoljenega prometa s predmeti kulturne dediščine. Komisija je zlasti pozvana, da podpre ukrepe držav članic za učinkovito zaščito predmetov kulturne dediščine s

⁶ Ta dokumentacija ni javno dostopna.

⁷ UL L 39, 10. 2. 2009, str. 1.

⁸ Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu ter Ekonomsko-socialnemu odboru o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 116/2009 z dne 18. decembra 2008 o izvozu predmetov kulturne dediščine, COM(2011) 382 final z dne 27. junija 2011.

⁹ Sklepi Sveta Evropske unije o preprečevanju nedovoljenega prometa s kulturnimi dobrinami in boju proti njemu, Bruselj, 27. in 28. novembra 2008, <http://register.consilium.europa.eu/pdf/sl/08/st14/st14224-re02.sl08.pdf>.

¹⁰ Študija o preprečevanju nedovoljenega prometa s predmeti kulturne dediščine v Evropski uniji in boju proti njemu, ki jo je opravil Raziskovalni center za mednarodno pravno sodelovanje CECOJI-CNRS-UMR 6224 Francija. Študija je na voljo v francoščini in angleščini na spletni strani. http://ec.europa.eu/home-affairs/doc_centre/crime/docs/Report%20Trafficking%20in%20cultural%20goods%20EN.pdf#zoom=100

¹¹ Konvencija Unesca o sredstvih za prepoved in preprečevanje nezakonitega uvoza, izvoza in prenosa lastništva kulturnih dobrin, iz leta 1970 in konvencija Unidroit o ukradenih ali nezakonito izvoženih predmetih kulturne dediščine iz leta 1995.

ciljem preprečevanja takšnega nedovoljenega prometa in boj proti njemu ter po potrebi spodbujanja dopolnilnih ukrepov¹².

V okviru dejavnosti v zvezi z evropsko agendo za kulturo in delovnim načrtom za kulturo 2008–2010 je skupina nacionalnih strokovnjakov (odprta metoda koordinacije) obravnavala vprašanje izboljšanja pretoka umetniških del („mobilnost zbirk“). Ena od podskupin skupine za odprto metodo koordinacije pristojna za preprečevanje kraja in nedovoljenega prometa ter ravnanje s primerno skrbnostjo in pazljivostjo, je priporočila sprejem temeljnih zahtev za ravnanje s primerno skrbnostjo in pazljivostjo¹³.

V skladu s tem drugi delovni načrt za področje kulture 2011–2014, ki ga je sprejel Svet¹⁴, določa tri pomembne pobude za predmete kulturne dediščine.

Prvič, ustanovitev skupine strokovnjakov za pripravo „zbirke orodja“, ki bi vključevala smernice za dobro prakso in kodeks ravnanja v zvezi z ravnanjem s primerno skrbnostjo in pazljivostjo v boju proti nedovoljenemu prometu s predmeti kulturne dediščine in krajo teh predmetov. V tem smislu je treba poudariti, da je Svet Evropske unije na svojem zasedanju 13. in 14. decembra 2011 priporočil, da ustrezne zainteresirane strani sodelujejo pri ustanovitvi zadevne skupine strokovnjakov.

Drugič, pregled s strani skupine nacionalnih strokovnjakov, ki se sestaja v okviru odprte metode koordinacije, načinov za poenostavitev postopka posojanja in izposojanja umetniških del znotraj Evropske unije¹⁵.

Tretjič, priprava študije o sistemih ocenjevanja umetnin za namene državnega jamstva, zavarovanja in deljene odgovornosti.

Nazadnje je Komisija leta 2010 sprejela predlog za prenovitev Uredbe (ES) št. 44/2001 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah. Ta predlog določa, da bodo za civilnopravne postopke, povezane s stvarnimi pravicami ali lastništvom premičnin, pristojna sodišča v kraju, kjer se nahaja predmet kulturne dediščine. To pristojno sodišče, ki na splošno razsoja o premičninah, obravnava tudi postopke, povezane z vračanjem predmetov kulturne dediščine njihovim lastnikom. Nova uredba bo prispevala h krepitvi varstva predmetov kulturne dediščine¹⁶.

4. IZVAJANJE DIREKTIVE MED LETOMA 2008–2011

4.1. Poročila držav članic o izvajanju

Države članice navajajo, da iz očitnih razlogov nimajo na voljo informacij o vseh predmetih kulturne dediščine, protipravno odstranjenih z njihovega ozemlja¹⁷. Zato težko ocenijo, ali se je število protipravno odstranjenih predmetov povečalo ali zmanjšalo.

¹² Sklepi Sveta Evropske unije o preprečevanju kaznivih dejanj v zvezi s predmeti kulturne dediščine in boju proti njim, Bruselj, 13. in 14. decembra 2011, <http://register.consilium.europa.eu/pdf/sl/11/st17/st17541.sl11.pdf>.

¹³ http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/working-group-on-museum-activities_en.htm.

¹⁴ Sklepne ugotovitve Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o delovnem načrtu za področje kulture 2011–2014, UL C 325, 2.12.2010, str. 1. http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/european-agenda_fr.htm.

¹⁵ Delo te skupine je na vpogled na: http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/policy-documents/omc-working-groups_en.htm.

¹⁶ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20. 12. 2012, str. 1).

¹⁷ Češka je kljub temu predložila poročilo o številu protipravno odstranjenih predmetov, najdenih v drugih državah članicah (189 predmetov od leta 1995), in nezakonito pridobljenih predmetov, najdenih na

V nacionalnih poročilih je bilo ugotovljeno:

- Redka uporaba Direktive, zlasti postopka za vračilo (glej preglednico v Prilogi¹⁸)

Države članice majhno število primerov uporabe Direktive razlagajo z omejitvami njenega področja uporabe, zlasti kategorij, določenih v njeni Prilogi, ter s kratkimi roki za sprožitev postopka za vračilo in težavami nacionalnih sodišč, da bi zagotovila enotno uporabo člena 9 v zvezi s plačilom nadomestila lastniku v primeru vračanja predmetov kulturne dediščine.

Poleg tega nekatere države članice navajajo tudi finančne stroške, povezane s postopkom za vračilo, ali težave pri določanju pristojnega sodišča v drugi državi članici.

- Postopno izboljšanje upravnega sodelovanja in izmenjave informacij med osrednjimi organi držav članic, ki se bi morala nadaljevati, da bi se zagotovila boljša uporaba Direktive

Večina držav članic meni, da sta sodelovanje in izmenjava informacij med organi držav članic dobra. Vendar Belgija, Bolgarija, Češka, Nemčija in Združeno kraljestvo ocenjujejo, da to sodelovanje in izmenjava informacij nista zadostna. Organi na primer opozarjajo na pomen uporabe dobre tehnične podpore, ki omogoča iskanje izginulih predmetov in/ali uporabo več delovnih jezikov v kontaktih med temi organi.

- Nujnost revizije direktive

Države članice menijo, da bi Direktiva morala postati učinkovitejši instrument za vračilo predmetov kulturne dediščine, ki so uvrščeni med „nacionalno bogastvo“ in so bili protipravno odstranjeni z njihovega ozemlja od leta 1993. V ta namen podpirajo predloge delovne skupine „Return of cultural goods“ za revizijo obstoječega normativnega dela Direktive.

Poleg tega Bolgarija in Italija poudarjata problem nedovoljenega prometa z arheološkimi predmeti iz nezakonitih izkopavanj, in sicer težave pri dokazovanju izvora teh predmetov in datuma njihovega protipravnega iznosa. Ti državi članici zahtevata, da se problem odpravi z revizijo Direktive.

Države članice potrjujejo vlogo nacionalnih določb o izvajanju Direktive, da se uporabljajo prednostno. Vendar bi bilo zaradi omejevalnih pogojev, ki jih določa Direktiva, potrebno stalno sklicevanje na mednarodne konvencije ali na kazenske postopke za vračilo predmetov kulturne dediščine¹⁹.

njenem ozemlju (243 predmetov od leta 1995). Italija je prav tako predložila informacije o protipravno odstranjenih predmetih (tj. 10 372 predmetov med letoma 2008 in 2011). Ti podatki so bili pridobljeni na podlagi dejanskih odkritij policije, ki je pristojna za varstvo dediščine. V večjem delu je šlo za arheološke predmete, ki izhajajo iz nezakonitih izkopavanj. Madžarska meni, da je na leto z njenega ozemlja protipravno odstranjenih več sto predmetov. Po podatkih romunske policije je bilo z njenega ozemlja protipravno odstranjenih 11 530 predmetov kulturne dediščine (od tega 11 300 arheoloških predmetov); Grčija poroča o protipravni odstranitvi predmetov, ki vključuje 274 ikon, 44 arhitekturnih predmetov iz rimskega, bizantinskega in pobizantinskega obdobja, 1 sliko iz 20. stoletja, 5 vaz (antika in rimsko obdobje), 8 kovancev in 23 liturgičnih predmetov. Ta država članica poroča o znatnem povečanju števila ukradenih ikon iz pobizantinskega obdobja.

¹⁸ Za zagotovitev primerljivih podatkov je Komisija osrednjim organom, pristojnim za izvajanje Direktive, poslala vprašalnik, podoben vprašalniku, ki je bil poslan za pripravo prejšnjih poročil. Za olajšanje zbiranja in zanesljivosti podatkov bo opravljena revizija tega vprašalnika.

¹⁹ V tem smislu Bolgarija in Poljska navajata, da so jima bili predmeti vrnjeni na podlagi konvencije Unesca; Romunija je navedla, da ji je bilo na podlagi konvencije Unidroit vrnjenih 235 predmetov.

4.2. Ocena izvajanja Direktive

Komisija je v Prilogi navedla seznam primerov uporabe členov 4 in 5 Direktive na podlagi informacij, ki so jih sporočili osrednji organi držav članic. Vendar ti podatki niso vedno skladni in bi lahko bili nepopolni.

Ukrepi upravnega sodelovanja, ki jih nacionalni organi izvajajo najpogosteje, so povezani z iskanjem predmetov kulturne dediščine, protipravno odstranjenih z njihovega ozemlja, ali z uradnim obveščanjem o odkritju takih predmetov. Nekatero državo članico, med njimi Nemčija, Irska, Madžarska, Latvija, Avstrija, Nizozemska, Poljska in Romunija, poleg tega navajajo, da so sprejele ukrepe za preverjanje narave predmeta, za njegovo ohranitev ali za preprečitev, da bi se zadevni predmet izognil postopku za vračilo.

Poročila držav članic vključujejo navedbe o dejanskih vračilih predmetov kulturne dediščine po pogajanjih med nacionalnimi organi. Število vračil, izvedenih sporazumno, je večje od števila vračil, izvedenih po sodni poti; navedena so v Prilogi.

V nacionalnih poročilih je bilo navedeno tudi, da je bilo vloženih šest vlog za vračilo, pri čemer je bila ena od teh vlog zavrnjena. Nekateri nacionalni organi, pristojni za izvajanje Direktive, so sporočili, da nimajo na voljo informacij o sodnih postopkih za vračilo.

Več držav članic, zlasti Belgija, Bolgarija, Italija, Madžarska, Poljska in Finska, opozarja na omejitve Direktive v zvezi z vračilom predmetov, zlasti zaradi finančnih pragov, ki veljajo za nekatera nacionalna bogastva, in zaradi enoletnega roka za izvedbo sodnega postopka za vračilo. Poudarjajo tudi problem vračila arheoloških predmetov iz nezakonitih izkopavanj zaradi težav pri dokazovanju izvora predmeta in/ali datuma njegovega protipravnega iznosa (Bolgarija in Italija).

V nacionalnih poročilih je poudarjen pomen dobrega sodelovanja in dobre izmenjave informacij med vsemi zadevnimi organi ter zlasti med osrednjimi organi, pristojnimi za izvajanje Direktive. Ugotovljeno je bilo, da se je upravno sodelovanje med osrednjimi organi držav članic izboljšalo, vendar pa je še vedno slabo organizirano, hkrati pa se srečuje s težavami, povezanimi z jezikovnimi ovirami. Poleg tega so v poročilih ugotovljene pomanjkljivosti v zvezi z izmenjavo informacij med zadevnimi organi, kar ogroža njihovo učinkovitost.

5. NASLEDNJI KORAK

Nedovoljen promet s predmeti kulturne dediščine je nadloga, s katero se srečujejo države Evropske unije. Svet Evropske unije je Komisijo pozval, naj državam članicam pomaga pri preprečevanju nedovoljenega prometa s predmeti kulturne dediščine in boju proti njemu.

Postopek revizije Direktive 93/7/EGS se je začel leta 2009. Javno posvetovanje, povezano s tem projektom, je bilo zaključeno 5. marca 2012²⁰.

Revizija Direktive 93/7/EGS je priložnost za izboljšanje možnosti za vračilo predmetov kulturne dediščine, uvrščenih med „nacionalno bogastvo“, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice od leta 1993.

V tem smislu Komisija analizira tudi, kako poenostaviti upravno sodelovanje in posvetovanje med organi, ki izvajajo funkcije, določene z Direktivo.

XXX

²⁰

http://ec.europa.eu/culture/news/201112-consultation_fr.htm

Komisija poziva Evropski parlament, Svet in Ekonomsko-socialni odbor, da se seznani s tem poročilom.

Priloga

Preglednica sporazumnih vračil, upravnega sodelovanja in sodnih postopkov za vračilo med državami članicami od leta 2008 do leta 2011²¹

• Pregled sporazumnih vračil

Leto	Država, ki vrača	Država, ki zahteva vračilo	Rezultat
2008	Nemčija	Češka	1 nabožni leseni kip (Močidlec)
2008	Nemčija	Češka	4 leseni kipi cerkvenih očetov (Semín)
2008	Nemčija	Češka	1 leseni kip angela (Klokočka)
2008	Španija	Švedska	arheološki predmeti
2009	Nemčija	Češka	1 leseni kip angela, Alegorija ljubezni (Česká Skalice)
2009	Nemčija	Češka	1 leseni kip angela (Hněvčeves)
2009	Avstrija	Češka	1 leseni kip sv. Janeza Nepomuka (Přistoupim)
2009	Slovenija	Italija	knjiga luteljskih tabulatur Giacoma Gorzanisa
2009	Avstrija	Češka	1 slika sv. Ane (Noutonice) neke cerkve
2009	Nemčija	Grčija	90 antičnih predmetov
2010	Nizozemska	Češka	kipi angelov (Hněvotín) (2)
2010	Nemčija	Češka	1 leseni kip sv. Nikolaja (Libníč)
2010	Avstrija	Bolgarija	arheološki kovanci
2010	Švedska	Latvija	slike
2010	Francija	Španija	oljna slika
2011	Češka	Avstrija	leseni kip „Kristus odrešenik“

²¹

Vir: Nacionalna poročila o izvajanju Direktive. Te preglednice so preverili osrednji organi, pristojni za izvajanje Direktive 93/7/EGS. Vendar je nekatere podatke potrdila le ena od dveh zadevnih držav. Ukrepi, povezani z enim vračilom, so lahko navedeni v več preglednicah.

2011	Združeno kraljestvo	Grčija	6 ikon
2011	Estonija	Latvija	3 ikone
2011	Združeno kraljestvo	Italija	2 rokopisa iz 14. in 15. stoletja ter mašna knjiga iz 14. stoletja
2011	Nemčija	Avstrija	zbirka rokopisov
2011	Nemčija	Italija	rokopis
2011	Francija	Nemčija	2 kipa

• Vloge za iskanje predmetov (člen 4(1) Direktive 93/7/EGS)

Leto	Država, ki zahteva vračilo	Država, od katere zahteva vračilo	Rezultat
	Bolgarija	Belgija	pogrešani predmeti
	Italija Belgija	Nemčija (6)	najdena predmeta (2)
	Nemčija	Avstrija	pogrešani predmet
2010	Madžarska Francija Grčija Češka	Italija	v teku (slika) v teku (arhivi) v teku (antični kovanci) v teku (kip)
2008	Litva	Avstrija	najden predmet (postopek v teku)
2008 2010	Belgija Združeno kraljestvo	Nizozemska	najdeni predmeti (cerkveni predmeti) najdeni predmeti (arheološki predmeti)
2008–2011	Nemčija Bolgarija	Avstrija	(7) nekateri predmeti so bili najdeni, nekateri pa ne (2) najdena in vrnjena predmeta (arheološka kovanca)
2008–2011	Avstrija	Nemčija (3)	najdeni predmeti

2008–2011	Belgija Bolgarija Češka Nemčija Francija Madžarska Avstrija Portugalska Romunija Slovaška Finska	Grčija	pogrešani predmeti
	Bolgarija	Poljska	v teku
	Poljska	Nemčija	pogrešani predmeti
	Bolgarija	Romunija	pogrešani predmeti
	Italija (1) Madžarska (3) Češka (1)	Združeno kraljestvo (5)	najdeni predmeti 1 najden predmet, 2 pogrešana predmeta pogrešan predmet
2008–2011	Grčija	vse države članice (39 primerov)	pogrešani predmeti

- Obvestila o odkritju predmetov (člen 4(2) Direktive 93/7/EGS)

Leto	Država, ki obvešča	Obveščena država	Rezultat
	Nemčija (5)	Francija Bolgarija Italija Španija Danska	pozitiven (dva vrnjena kipa) brez nadaljnjih ukrepov pozitiven (vrnjena vaza) brez nadaljnjih ukrepov brez nadaljnjih ukrepov
	Madžarska Grčija	Italija	brez nadaljnjih ukrepov (vaza iz Apulije) vračilo v teku (liturgični predmeti) pozitiven (vrnjene umetnine in stare

Leto	Država, ki obvešča	Obveščena država	Rezultat
2011	Španija		knjige)
	Italija	Francija	pozitiven (vrnjena slika)
	Estonija	Latvija	pozitiven (3 vrnjene ikone)
2010	Nizozemska	Francija	v teku (kip)
2011		Francija	brez nadaljnjih ukrepov (arhivi)
2010		Združeno kraljestvo	brez nadaljnjih ukrepov (arheološki predmeti)
	Slovenija	Avstrija	neidentificirani predmet, ki ga je priglasila Avstrija
	Nemčija Francija	Poljska	pozitiven (vrnjen kip) zagotovljena pomoč za ohranitev predmetov (10 slik)
	Finska	Francija	brez nadaljnjih ukrepov

• Vloge za vračilo (člen 5 Direktive 93/7/EGS)

Leto	Država, ki zahteva vračilo	Država, od katere se vračilo zahteva	Rezultat
2008	Češka	Avstrija	4 leseni kipi svetnikov in 2 relikviarija (postopek je bil ustavljen)
2008	Italija	Nemčija	antična čelada, bron (vloga zavrnjena)
2009	Češka	Nizozemska	kip svete Ane (v teku)
2009	Litva	Avstrija	kip „Vstali Kristus“ (v teku)
2010	Češka	Avstrija	2 kipa (v teku) 10 kipov (vrnjeni)
2011	Češka	Avstrija	1 kip sv. Janeza Nepomuka (Čímyšl)